

Udskriftsdato: 15. december 2025

2013/1 LSF 183 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik (Midlertidig huslejahjælp)

Ministerium: Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold

Journalnummer: Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold, j.nr. 2014-2122

Forslag

til

Lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik

(Midlertidig huslejhjælp)

§ 1

I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 190 af 24. februar 2012, som ændret bl.a. ved §§ 1 og 2 i lov nr. 1399 af 23. december 2012 og senest ved § 8 i lov nr. 336 af 2. april 2014, foretages følgende ændringer:

1. Overskriften før § 81 a affattes således:

»Midlertidig huslejhjælp«

2. Efter § 81 a indsættes før overskriften før § 82:

»§ 81 b. Kommunen kan i op til 6 måneder yde hjælp til huslejeudgifter til en person under 30 år, der modtager kontanthjælp, uddannelseshjælp eller revalideringsydelse, og som er i en udsat bolig-situation. Kommunen kan betinge hjælpen af, at personen indgår en administrationsaftale, medvirker til fastsættelse af en plan for flytning til en mere passende bolig eller deltager i gældsrådgivning el. lign. Kommunen kan bestemme, at hjælpen udbetales direkte til udlejeren. Udgiften til hjælpen afholdes fuldt ud af kommunen, jf. § 99, stk. 2.

Stk. 2. Stk. 1 kan ikke anvendes til direkte at kompensere for økonomiske sanktioner givet efter denne eller anden lovgivning vedrørende forsørgelsesgrundlaget.

Stk. 3. Hjælp efter stk. 1 kan kun ydes, hvis personen ikke har økonomisk mulighed for at betale huslejeudgifterne og ikke har mulighed for at flytte til eller blive anvist en bolig med en lavere husleje.«

3. I § 99, stk. 2, ændres »hjælpen til udsættelsestruede lejere efter § 81 a« til: »midlertidig huslejhjælp efter §§ 81 a og 81 b«.

4. I § 106, 1. pkt., indsættes efter »kapitel 10«: », jf. dog § 99, stk. 2«.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2014.

Stk. 2. Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold fremsætter forslag til revision af loven i folketingsåret 2017-18.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Lovforslaget giver kommunen mulighed for at yde midlertidig huslejhjælp til unge under 30 år, der modtager kontanthjælp, uddannelseshjælp eller revalideringsydelse, og som er i en udsat boligsituation.

Forslaget har til formål at forebygge og afhjælpe hjemløshed hos unge, som er i en udsat boligsituation, og som ikke har mulighed for at flytte til eller blive anvist en bolig med en lavere husleje. Huslejhjælpen kan kun ydes til unge, som ikke selv har mulighed for at betale huslejen.

2. Baggrund

Lovforslaget fremsættes som led i udmøntningen af finanslovsaftalen for 2014 mellem Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Venstre og Det Konservative Folkeparti.

Det fremgår af aftalen, at der er behov for en særlig indsats for unge, som er i risiko for hjemløshed. I aftalen om finansloven for 2014 blev partierne derfor enige om at afsætte en reserve på 20 mio. kr. årligt i 2014-2017.

En række kommuner har peget på, at visse grupper af unge har vanskeligheder ved at finde eller fastholde en bolig, som de har råd til at betale. Der er især tale om unge kontanthjælpsmodtagere under 30 år, hvor det vurderes, at de maksimalt har råd til en månedlig husleje på ca. 3.000 kr. Det kan imidlertid være vanskeligt for kommunerne at anvise så billige boliger.

Der blev ved aftalen af 26. november 2013 lagt op til, at den konkrete udmøntning af midlerne aftales senere. Der er i foråret 2014 indgået aftale mellem regeringen (Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre), Socialistisk Folkeparti, Venstre og Det Konservative Folkeparti om udmøntningen af den afsatte reserve til indsats mod hjemløshed blandt unge. Aftalen indebærer, at kommunen frem til 2017 får mulighed for at yde midlertidig økonomisk hjælp til husleje til unge under 30 år på kontanthjælp, uddannelseshjælp eller revalidering, som er i en udsat boligsituation. En styrket indsats skal sikre stabilitet omkring visse unges boligsituation for derigennem at reducere risikoen for hjemløshed og bidrage til, at de unge holder fokus på at komme videre i uddannelse eller job.

Der er afsat finansiering til og med 2017. Der skal gennemføres en revision af ordningen inden udgangen af 2017, dvs. i folketingsåret 2017-2018. Der henvises til den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 2, stk. 2. Hvis ordningen skal videreføres, skal der – efter en evaluering af virkningen af ordningen – tilvejebringes ny finansiering heraf.

3. Lovforslagets indhold

3.1. Gældende ret

Efter de gældende regler kan kommunen efter § 81 i lov om aktiv socialpolitik (aktivloven) yde hjælp til rimeligt begrundede enkeltudgifter. Hjælpen kan normalt kun ydes, hvis udgiften er opstået som følge af behov, der ikke har kunnet forudses, og § 81 kan som udgangspunkt ikke anvendes til at afholde løbende udgifter, som f.eks. huslejudgifter.

Efter aktivlovens § 81 a om hjælp til udsættelsestruede lejere har kommunen mulighed for midlertidigt at yde hjælp til betaling af husleje til en person, der er udsættelsestruet pga. huslejerestancer, hvis det på

sigt kan forebygge, at personen udsættes af en bolig. Der er ikke efter § 81 a mulighed for at yde mere forebyggende hjælp til f.eks. en person, som ikke er akut udsættelsestruet.

Kommunen kan betinge hjælpen efter § 81 a af, at personen indgår en administrationsaftale, medvirker til fastsættelse af en plan for flytning til en mere passende bolig, deltager i gældsrådgivning eller lignende, og kommunen kan bestemme, at hjælpen udbetales direkte til udlejeren.

§ 81 a kan ikke anvendes til direkte at kompensere for økonomiske sanktioner vedrørende forsørgelsesgrundlaget.

Hjælp efter § 81 a kan kun ydes, hvis personen ikke har økonomisk mulighed for at betale huslejeudgifter.

Anvendelsen af § 81 a er ikke forbeholdt personer, der har været ude for en social begivenhed eller modtager hjælp efter aktivloven. § 81 a kan derfor også anvendes i forhold til personer, der f.eks. har lønindkomst, andet eller intet forsørgelsesgrundlag, og som er i en økonomisk vanskelig situation.

Efter de gældende regler refunderer staten 50 pct. af en kommunes udgifter til hjælp i særlige tilfælde efter kapitel 10, jf. aktivlovens § 106. Det er dog den enkelte kommune, der fuldt ud afholder udgifterne til hjælp efter § 81 a, jf. aktivlovens § 99, stk. 2.

3.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at § 81 a i aktivloven om midlertidig hjælp til huslejeudgifter til udsættelsestruede lejere suppleres af en ny bestemmelse i § 81 b om midlertidig hjælp til huslejeudgifter til unge under 30 år.

Efter den foreslåede nye bestemmelse § 81 b kan kommunen i op til 6 måneder yde midlertidig hjælp til huslejeudgifter til en ung under 30 år, der modtager kontanthjælp, uddannelseshjælp eller revalideringsydelse, og som er i en udsat boligsituation.

Med den foreslåede § 81 b vil kommunen få mulighed for at yde forebyggende hjælp til huslejebetaling til unge under 30 år, der har vanskeligheder ved at finde eller fastholde en bolig, som de har råd til at betale. Stabilitet omkring den unges boligsituation kan bl.a. bidrage til at fastholde fokus på at komme videre i uddannelse eller job og derigennem reducere risikoen for hjemløshed blandt unge.

Kommunen skal foretage en individuel vurdering af, om der er behov for at yde midlertidig hjælp til huslejebetalingen ud fra en konkret vurdering af den unges særlige forhold, herunder om der er tale om en udsat boligsituation. Det kan f.eks. være sårbare unge, som ikke har boligmæssige alternativer, er i risiko for hjemløshed, eller som har vanskeligheder ved at finde eller fastholde en bolig, som de har råd til at betale, samt unge forsørgere, der har et begrænset rådighedsbeløb som følge af høje boligudgifter. Husleje hjælpen er ikke forbeholdt bestemte unge, men kan ydes af kommunen efter skønnet behov.

Kommunen skal foretage en konkret vurdering af den unges eller familiens samlede økonomiske situation. Det gælder også for unge, som er omfattet af reglerne om gensidig forsørgerpligt som følge af kontanthjælpsreformen.

Det foreslås, at det er en betingelse for at modtage den midlertidige husleje hjælp, at personen er under 30 år og modtager kontanthjælp, uddannelseshjælp eller revalideringsydelse efter aktivloven. Bestemmelsen omfatter således ikke unge med andet forsørgelsesgrundlag, f.eks. studerende, dagpengemodtagere og modtagere af ressourceforløbsydelse, idet disse grupper må forventes i højere grad selv at kunne håndtere deres boligsituation og i et vist omfang at have muligheder for at skaffe supplerende indtægter til

huslejebetalingen. Kommunen vil dog fortsat have mulighed for at yde midlertidig hjælp til rimeligt begrundede huslejeudgifter efter § 81 a til personer i disse grupper, i det omfang de er udsættelsestruede på grund af huslejerestancer.

Hjælp efter § 81 b målrettes således til unge under 30 år, som ikke er konkret udsættelsestruede, men som har behov for en forebyggende hjælp til huslejebetaling på grund af en konkret vanskelig økonomisk situation, bl.a. på grund af høj husleje, og som ikke aktuelt har mulighed for at ændre deres boligsituation. Der er tale om midlertidig hjælp i op til maksimalt 6 måneder, med henblik på at der fastholdes et fokus på at finde en mere varig løsning i forhold til bolig, job eller uddannelse.

Kommunen skal konkret tage stilling til, hvor længe den unge kan ydes hjælp, dog maksimalt i 6 måneder. Hjælpen ophører, hvis den unges økonomiske eller boligmæssige situation ændrer sig inden for de 6 måneder, således at den unge ikke længere opfylder betingelserne for at modtage hjælp. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis den unge får arbejde eller påbegynder en uddannelse, og dermed bliver SU-berettiget.

Hjælpen kan som udgangspunkt kun ydes én gang til den unge. Hvis den unge på ny kommer i en udsat boligsituation, må kommunen foretage en konkret vurdering af, om den unges situation er ændret så meget, at der er tale om en ny situation, der giver kommunen mulighed for igen at yde midlertidig hjælp til huslejeudgifter. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis den unge efter en periode med arbejde, uddannelse el. lign. igen modtager kontanthjælp, uddannelseshjælp eller revalideringsydelse.

Kommunen kan efter gældende praksis yde hjælp efter aktivlovens §§ 81 og 81 a til en borger, som har modtaget huslejhjælp efter § 81 b, hvis borgeren i øvrigt opfylder betingelserne herfor.

Muligheden for at modtage hjælp til betaling af husleje efter § 81 b foreslås forbeholdt unge, der har et relativt lavt rådighedsbeløb som følge af høje huslejeudgifter. Modtagere af hjælpen skal ikke stilles bedre rent økonomisk end unge i en tilsvarende økonomisk situation med en billig husleje. Der kan derfor som udgangspunkt kun ydes hjælp efter den foreslåede § 81 b til den del af huslejeudgiften, dvs. ekskl. udgifter til varme, el mv., der overstiger en billig husleje på aktuelt ca. 3.000 kr. om måneden, når anden hjælp, herunder boligsikring, er trukket fra.

Det foreslås, at kommunen – ligesom efter § 81 a – kan betinge hjælpen efter § 81 b af, at personen indgår en administrationsaftale, medvirker til fastsættelse af en plan for flytning til en mere passende bolig, deltager i gældsrådgivning eller lignende. En administrationsaftale forudsætter, at der i øvrigt er hjemmel hertil ifølge aktivloven eller anden lovgivning. Det foreslås også, at kommunen kan bestemme, at hjælpen udbetales direkte til udlejer.

Den foreslåede bestemmelse kan - ligesom efter § 81 a - ikke anvendes til direkte at kompensere for nedgang i forsørgelsesgrundlaget som følge af en sanktion på grund af f.eks. manglende rådighed, jf. den foreslåede § 81 b, stk. 2. Hvis kommunen vurderer, at personens økonomiske forhold betyder, at der ville kunne ydes hjælp efter § 81 b, uanset konsekvenserne af en sanktion, kan der ydes hjælp samtidig med sanktioner. Det foreslåede stk. 2, er heller ikke til hinder for, at kommunen yder hjælp efter stk. 1 i de tilfælde, hvor det efterfølgende viser sig, at sanktionen ikke skulle være givet. Hvis personen allerede modtager hjælp eller ville kunne modtage hjælp efter § 81 b og derefter sanktioneres, vil hjælpen efter § 81 b ikke bortfalde på grund af sanktionen, da hjælpen efter § 81 b ikke gives for at kompensere for sanktionen.

Hjælpen kan – ligesom efter § 81 a – kun ydes, hvis personen ikke har økonomisk mulighed for at betale huslejeudgifterne, jf. den foreslåede § 81 b, stk. 3. Dette indebærer, at kommunen ikke kan yde hjælp, hvis ansøgeren har indtægter eller formue, som kan dække udgiften. Bestemmelsen er trangsbestemt, og

det er f.eks. ikke tilstrækkeligt for at opnå midlertidig hjælp til huslejeudgifter for unge under 30 år, at ansøgeren modtager kontanthjælp, uddannelseshjælp eller revalideringsydelse.

Hjælpen efter den foreslåede § 81 b forudsætter, at den unge ikke umiddelbart har mulighed for at flytte til eller blive anvist en bolig med en lavere husleje. Hjælpen skal derfor som udgangspunkt være begrundet i boligforsyningsmæssige begrænsninger i den pågældende kommune.

Hjælp efter den foreslåede § 81 b kan ydes til betaling af husleje uanset, om der f.eks. er tale om leje af en lejlighed, et enkeltværelse, kollegieværelse eller en ungdomsbolig. Det er ikke afgørende, om den unge kan anses som lejer i boligstøtteovens forstand, og om vedkommende i det konkrete lejemål er berettiget til at modtage boligstøtte efter lov om individuel boligstøtte. Hjælpen kan efter behov også ydes til unge uden aktuel bolig med henblik på at undgå hjemløshed og bidrage til, at den unge kan holde fokus på at komme i uddannelse eller job, hvis den unge ikke aktuelt har mulighed for at flytte til en bolig, som denne kan betale.

Hjælpen efter den foreslåede § 81 b er subsidiær i forhold til hjælp i øvrigt efter aktivloven eller efter anden lovgivning, herunder efter lov om individuel boligstøtte. Den foreslåede bestemmelse supplerer den gældende §§ 81 og 81 a og er dermed en udvidelse af mulighederne for at yde hjælp efter de gældende bestemmelser, herunder også særlig støtte til høje boligudgifter efter aktivlovens § 34.

Det foreslås, at udgiften til hjælp efter den foreslåede § 81 b afholdes fuldt ud af kommunen, hvilket tillige gælder for huslejeudgifter efter § 81 a om udsættelsestruede lejere.

Hjælpen skal ikke medregnes til den skattepligtige indkomst efter den gældende ordlyd i § 7, nr. 9, i lov om påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven).

Hjælpen efter § 81 b foreslås – ligesom efter § 81 a – omfattet af aktivlovens almindelige bestemmelser om tilbagebetaling efter lovens kapitel 12.

Der er tale om en midlertidig ordning, som er finansieret til udgangen af 2017. Det foreslås derfor, at den foreslåede ordning tages op til revision i folketingsåret 2017-18.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget til den nye bestemmelse § 81 b giver kommunerne mulighed for at yde midlertidig hjælp til betaling af huslejeudgifter til unge under 30 år. Der henvises til de almindelige bemærkninger om de nærmere vilkår for ydelse af hjælp til husleje.

Forslaget indebærer, at kommunerne kan yde hjælp til betaling af huslejeudgifter i en kortere periode på maksimalt 6 måneder og som udgangspunkt kun én gang. Hjælpen ydes alene til betaling af huslejeudgifter, og der kan som udgangspunkt kun ydes hjælp til den del af huslejeudgiften, dvs. ekskl. udgifter til varme, el mv., der overstiger en husleje på aktuelt ca. 3.000 kr. om måneden, når anden hjælp, herunder boligsikring, er trukket fra.

Fuldt indfaset i 2015 skønnes huslejhjælpen udbetalt til op mod 2.000 personer forstået som antal personer, der modtager hjælpen i løbet af et kalenderår. Den afsatte ramme til ordningen tager udgangspunkt i en hjælp på gennemsnitligt knap 2.000 kr. månedligt, der i gennemsnit udbetales i cirka fem måneder pr. modtager. Kommunerne afholder udgiften fuldt ud og kompenseres via en regulering af det årlige bloktilskud.

Der er tale om en ny midlertidig ordning, som skønnes at medføre administrative merudgifter i kommunerne på 0,3 mio. kr. i 2014 og 0,6 mio. kr. årligt i perioden 2015-2017.

Der er afsat en samlet ramme på 10 mio. kr. i 2014 og 20 mio. kr. årligt i perioden 2015-2017. Forslaget indebærer, at kommunerne får udgifter til midlertidig huslejhjælp på 20 mio. kr. (2014-pl), jf. tabel 1.

Tabel 1

Økonomiske konsekvenser af midlertidig huslejhjælp efter § 81 b (2014-pl)

Mio. kr.	2014	2015	2016	2017
Huslejhjælp	9,7	19,4	19,4	19,4
Administration	0,3	0,6	0,6	0,6
Udgifter i alt	10,0	20,0	20,0	20,0

Kilde: Egne skøn

Forslagets økonomiske konsekvenser skal forhandles med kommunerne.

Ordningen skal tages op til revision senest i 2017. Hvis ordningen skal videreføres efter 2017, skal der tilvejebringes ny finansiering.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Forslaget vurderes ikke at have økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget vurderes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget vurderes ikke at have EU-retlige konsekvenser.

9. Hørte myndigheder og organisationer

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 26. marts til den 9. april 2014 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Ankestyrelsen, Boligselskabernes Landsforening, Danmarks lejerforeninger, Danske Advokater, Dansk Socialrådgiverforening, Danske Handicaporganisationer, Det Centrale Handicapråd, Ejendomsforeningen Danmark, Foreningen af danske skatteankenævn, Foreningen af Kommunale Social-, Sundheds- og Arbejdsmarkedschefer i Danmark, Huslejenævns- og Beboerklagenævnsforeningen, KL, Lejernes Landsorganisation i Danmark, Rådet for socialt udsatte, SAND, Udbetaling Danmark og Ungdomsboligrådet.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindredudgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Kommunale merudgifter på 9,7 mio.

		kr. i 2014 og på 19,4 mio. kr. årligt i perioden 2015-2017.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Kommunale merudgifter på 0,3 mio. kr. i 2014 og 0,6 mio. kr. årligt i perioden 2015-2017.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Som konsekvens af forslaget om indførelse af § 81 b, foreslås overskriften før § 81 a ændret. Herefter omfatter den både midlertidig hjælp til udsættelsestruede lejere efter § 81 a og midlertidig hjælp til unge under 30 år efter forslaget til den nye bestemmelse i § 81 b, jf. forslagets § 1, nr. 2.

Det foreslås derfor, at overskriften før § 81 a ændres fra »Udsættelsestruede lejere« til »Midlertidig huslejahjælp«.

Til nr. 2

Efter § 81 a i aktivloven kan kommunen yde midlertidig hjælp til betaling af husleje til en person, der er udsættelsestruet pga. huslejerestancer, hvis det på sigt kan forebygges, at personen udsættes af en bolig. Hjælp efter § 81 a forudsætter et akut behov for hjælp i en situation, hvor personen er udsættelsestruet.

Forslaget til den nye bestemmelse § 81 b om midlertidig hjælp til huslejudgifter til unge under 30 år udgør et supplement til de gældende regler om hjælp efter aktivloven, herunder hjælp efter § 81 a.

Det foreslås i § 81 b, stk. 1, at kommunen har mulighed for at yde midlertidig hjælp til huslejudgifter i op til 6 måneder til en ung under 30 år. Det er en betingelse for hjælpen, at den unge modtager kontanthjælp, uddannelseshjælp eller revalideringsydelse og er i en udsat boligsituation. Hjælpen kan f.eks. ydes til sårbare unge, som ikke har boligmæssige alternativer, er i risiko for hjemløshed, eller som har vanskeligheder ved at finde eller fastholde en bolig, som de har råd til at betale, eller til unge forsørgere, der har et begrænset rådighedsbeløb som følge af høje boligudgifter. Opremsningen er ikke udtømmende. For at fastholde fokus på at finde en varig løsning kan hjælpen maksimalt ydes i 6 måneder.

Hjælpen kan som udgangspunkt kun ydes én gang til den unge. Hvis den unge på ny kommer i en udsat boligsituation, må kommunen foretage en konkret vurdering af, om den unges situation er ændret så meget, at der er tale om en ny situation, der giver kommunen mulighed for igen at yde midlertidig hjælp

til huslejeudgifter. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis den unge efter en periode med arbejde, uddannelse el. lign. igen modtager kontanthjælp, uddannelseshjælp eller revalideringsydelse.

Bestemmelsen giver kommunerne mulighed for at hjælpe den unge tidligere, end § 81 a giver mulighed for, idet hjælpen kan bevilges, før den unge er konkret udsættelsestruet. Hvis den unge efter en periode med hjælp efter § 81 b opfylder betingelserne for hjælp efter §§ 81 eller 81 a, kan kommunen bevillige dette efter gældende praksis.

Muligheden for at modtage hjælp efter § 81 b, foreslås forbeholdt unge, der har et relativt lavt rådighedsbeløb som følge af høje huslejeudgifter. Modtagere af hjælp skal ikke stilles bedre rent økonomisk end unge med en billig husleje. Der kan derfor som udgangspunkt kun ydes hjælp efter § 81 b til den del af huslejeudgiften, dvs. ekskl. udgifter til varme, el mv., der overstiger en billig husleje på aktuelt ca. 3.000 kr. om måneden når anden hjælp, herunder boligsikring, er trukket fra.

Det foreslås i stk. 1, 2. pkt., at kommunen kan betinge hjælpen af, at personen indgår en administrationsaftale, medvirker til fastsættelse af en plan for flytning til en mere passende bolig, deltager i gældsrådgivning eller lignende. En administrationsaftale forudsætter, at der i øvrigt er hjemmel hertil ifølge aktivloven eller anden lovgivning.

Endvidere foreslås det i stk. 1, 3. pkt., at kommunen kan bestemme, at hjælpen udbetales direkte til udlejeren. Tilsvarende gælder i forhold til midlertidig hjælp til udsættelsestruede lejere efter § 81 a.

I stk. 2, foreslås det, at hjælpen ikke kan anvendes til direkte at kompensere for økonomiske sanktioner givet efter aktivloven eller efter anden lovgivning vedrørende forsørgelsesgrundlaget. Hvis kommunen vurderer, at personens økonomiske forhold betyder, at der ville kunne ydes hjælp efter § 81 b, uanset konsekvenserne af en sanktion, kan der ydes hjælp samtidig med sanktioner. Det foreslåede stk. 2, er heller ikke til hinder for, at kommunen yder hjælp efter stk. 1 i de tilfælde, hvor det efterfølgende viser sig, at sanktionen ikke skulle være givet. Hvis personen allerede modtager hjælp eller ville kunne modtage hjælp efter § 81 b og derefter sanktioneres, vil hjælpen efter § 81 b ikke bortfalde på grund af sanktionen, da hjælpen efter § 81 b ikke gives for at kompensere for sanktionen.

Det foreslås i stk. 3, 1. pkt., at hjælp til huslejeudgifter kun kan ydes, hvis personen ikke har økonomisk mulighed for at betale huslejeudgifterne. Det foreslåede stk. 3, 1. pkt. indebærer, at kommunen ikke kan yde hjælp, hvis ansøgeren har indtægter eller formue, som kan dække udgiften. Hjælp efter § 81 b er således trangsbestemt, og det er f.eks. ikke tilstrækkeligt for at opnå hjælp efter § 81 b, at ansøgeren modtager kontanthjælp, uddannelseshjælp eller revalideringsydelse. Kommunen skal foretage en samlet konkret vurdering af den unges eller familiens økonomiske situation. Det gælder også for unge, som er omfattet af reglerne om gensidig forsørgerpligt som følge af kontanthjælpsreformen.

Det foreslås i stk. 3, 2. pkt., at det skal være en forudsætning for at få hjælp efter stk. 1, at den unge ikke har mulighed for at flytte til eller blive anvist en bolig med en lavere husleje. Hjælpen skal således som udgangspunkt være begrundet i boligforsyningsmæssige begrænsninger i den pågældende kommune.

Til nr. 3

Den gældende § 99, stk. 2, fastsætter, at kommunen fuldt ud afholder udgifterne til midlertidig hjælp efter § 81 a. Det foreslås, at kommunen – ligesom efter § 81 a – fuldt ud afholder udgifterne til hjælpen efter den foreslåede § 81 b.

Til nr. 4.

Aktivlovens § 106 regulerer statens refusion af kommunernes udgifter til hjælp i særlige tilfælde efter

aktivlovens kapitel 10. Det foreslås derfor, at der i § 106 henvises til § 99, stk. 2, der er en undtagelse til reglerne om statslig refusion, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

Til § 2

Det foreslås i stk. 1, at loven træder i kraft den 1. juli 2014.

Det foreslås i stk. 2, at ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold under hensyn til, at det er hensigten, at hjælp til huslejeudgifter efter den foreslåede bestemmelse i § 81 b, indføres for en midlertidig periode, fremsætter forslag om revision af lovens § 81 b i folketingsåret 2017-18.

Hjælpen efter den foreslåede § 81 b er finansieret frem til 2017, jf. forslagets økonomiske bemærkninger. Hvis bestemmelsen skal videreføres, skal der – efter en evaluering – tilvejebringes ny finansiering af ordningen. Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold vil derfor følge virkningen af ordningen med henblik på revisionen af loven i 2017.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Udsættelsestruede lejere

§ 81 a. Kommunen kan yde hjælp til rimeligt begrundede midlertidige huslejeudgifter til en person, der er udsættelsestruet på grund af huslejerestancer, hvis det på sigt kan forebygges, at personen udsættes af boligen. Kommunen kan betinge hjælpen af, at personen indgår en administrationsaftale, medvirker til fastsættelse af en plan for flytning til en mere passende bolig eller deltager i gældsrådgivning el.lign. Kommunen skal særlig rette hjælpen til børnefamilier og socialt udsatte borgere. Kommunen kan bestemme, at hjælpen udbetales direkte til udlejeren. Udgiften til hjælpen afholdes fuldt ud af kommunen, jf. § 99, stk. 2.

Stk. 2. Stk. 1 kan ikke anvendes til direkte at kompensere for økonomiske sanktioner givet efter denne eller anden lovgivning vedrørende forsørgelsesgrundlaget.

Stk. 3. Hjælp efter stk. 1 kan kun ydes, hvis personen ikke har økonomisk mulighed for at betale huslejeudgifterne.

Finansiering m.v.

§ 99. Kommunen afholder endeligt udgifterne til vejledning, sagsbehandling, opfølgning og til administration i øvrigt, herunder lægeerklæringer m.v.

Stk. 2. Kommunen afholder fuldt ud udgifterne til hjælpen til udsættelsestruede lejere efter § 81 a

§ 106. Staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til hjælp i særlige tilfælde efter kapitel 10. Staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til efterlevelseshjælp efter kapitel 10 a.

Lovforslaget

§ 1

I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 190 af 24. februar 2012, som ændret bl.a. ved §§ 1 og 2 i lov nr. 1399 af 23. december 2012 og senest ved § 8 i lov nr. 336 af 2. april 2014, foretages følgende ændringer:

1. Overskriften før § 81 a affattes således:

»Midlertidig huslejhjælp«

2. Efter § 81 a indsættes før overskriften før § 82:

»**§ 81 b.** Kommunen kan i op til 6 måneder yde hjælp til huslejeudgifter til en person under 30 år, der modtager kontanthjælp, uddannelseshjælp eller revalideringsydelse, og som er i en udsat boligsituation. Kommunen kan betinge hjælpen af, at personen indgår en administrationsaftale, medvirker til fastsættelse af en plan for flytning til en mere passende bolig eller deltager i gældsrådgivning el. lign. Kommunen kan bestemme, at hjælpen udbetales direkte til udlejeren. Udgiften til hjælpen afholdes fuldt ud af kommunen, jf. § 99, stk. 2.

Stk. 2. Stk. 1 kan ikke anvendes til direkte at kompensere for økonomiske sanktioner givet efter denne eller anden lovgivning vedrørende forsørgelsesgrundlaget.

Stk. 3. Hjælp efter stk. 1 kan kun ydes, hvis personen ikke har økonomisk mulighed for at betale huslejeudgifterne og ikke har mulighed for at flytte til eller blive anvist en bolig med en lavere husleje.«

3. I § 99, stk. 2, ændres »hjælpen til udsættelsestruede lejere efter § 81 a« til: »midlertidig huslejhjælp efter §§ 81 a og 81 b«.

4. I § 106, 1. pkt., indsættes efter »kapitel 10«: », jf. dog § 99, stk. 2«.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2014.

Stk. 2. Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold fremsætter forslag til revision af loven i folketingsåret 2017-18.